

בש"פ 6372/17 - מדינת ישראל נגד יגאל שמעון

בבית המשפט העליון

בש"פ 6372/17

כבוד השופט נ' הנDEL
מדינת ישראל

לפני:
המבקש:

נ ג ד

המשיב: יגאל שמעון

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרם),
הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

בשם המבקש: עו"ד חיים שווייצר

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. המדינה הגישה בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם), בתשעים יום מתאריך 31.8.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 4690-04-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי התאריך המוקדם מבניהם. בתאריך 7.9.2017 הארכתי את מעצרו של המשיב למשך 47 יום, כמעצר בגיןם, על מנת לברר את פרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי ביחס לקצב שמיעת המשפט, כפי שיובהר.

ברקע כתוב אישום מתוקן הכלול בחובו שישה אישומים המיחסים למשיב עבריות רבות של סחיטה באזומים,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

סחיטה בכוח, איוםים, הטרדה מינית, ועבירות מס. הוכח לכואורה כי משנת 2009 מפעיל המשיב, יחד עם אחרים, עסק של מתן הלואות בריבית בשיעורים גבוהים. תוארו בכתב האישום מקרים רבים בהם הלואות לא עמדו בנטול התשלום ותגונת המשיב הייתה על דרך סחיטה באיזומים ובכוח, ובמקרה אחד אף בהטרדה מינית. עבירות שונות בוצעו החל משנת 2012 לפחות מספר שנים. עבירת המס עניינה באירוע דיווח המשיב לרשות על עיסוקו האמור במתן הלואות. נקבע על ידי הערכאות השונות דבר קיומן של ראיות לכואורה לביסוס האשמות אלה.

2. כידוע, שתיים הן אמות המידה בבקשתה להארכת מעצר לאחר שהמשפט לא הסתיים בתוך תשעים ימים. אמת המידה הראשונה היא מסוכנותו של המשיב. עולה כי אין מנוס מקבלת עמדת המדינה בעניין זה, על רקע עובדות כתב האישום שאף יוצרות חזקה סטטוטורית בדבר מסוכנותו. עבירת סחיטה באיזומים מכוערת היא ומעידה על מסוכנות ואפשרות להתנהגות לא ראייה גם במהלך המשפט. כמובן אני קובע כלל מחייב לגבי סעיף העבירה מעבר לחזקת הסטטוטורית. עם זאת, נסיבות העבירה והיקפן מובילות למסקנה כי החזקה לא נסתרה אלא התבessa. בכך יש להוסיף שתפקידו המשיב העדכני שניית בעניינו של המשיב לא המליך על שחרורו לחופפת מעצר, וכך לא למעצר בפיקוח אלקטרוני. מסקנה זו נשענת על התרומות שירות המבחן מהחלופה שהוצאה והבעיתיות הכרוכה בה.

נותר אמת המידה השנייה, והיא קצב שמיעת המשפט. עניין זה מורכב. מצד אחד התקיימו אחד עשר דינוי הוכחות ב悍ם העידו שישים ושניים עדים. ברם, במבט צופה פנוי עתיד, נקבעו רק שלושה דיןונים שעתידיים להישמע בחודשים ינואר ופברואר 2018. מצב זה אינו רצוי. התקיך העיקרי נקבע לתזכורת בחודש ספטמבר, לקביעת מועדים. בהחלטה הקודמת מתאריך 7.9.2017 נקבע "יש מקום להוסיף דיון או דיןונים ככל שניתן גם במועד מוקדם יותר מכפי שנקבע". הפרוטוקול של הדיון נשלח אליו וועלה כי על אף נוכנותו של בית המשפט להוסיף מועדים, הסניגור לא שיתף פעולה. הסניגור הודה כי אין בכוחו להציג בדצמבר ولو מועד אחד. על רקע זה בית המשפט קבע מועד הוכחות נוספים בתאריך 3.1.2018, בנוסף לשולשה מועדים בסוף פברואר ותחילת מרץ.

המצב המתואר אינו נחלתו של תיק זה בלבד, וראוי להעיר לגבי. זכותו של בא כוחו של המשיב שלא להסתכם להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעיצרים, ומתקיים של בית המשפט לבדוק כל מקרה לפי נסיבותו. אולם לנוכח המסוכנות העולה מהעורר במרקחה זה, ברוי כי הדיון יתמקד גם בקצב המשפט. אל יתפלא סניגור או נאשם, אם במרקחה של היעדר נוכנות של סניגור בהתאם למועדיו באופן ברור למועד ההוכחות שהוצעו על ידי בית המשפט המברר, כי אז בית משפט זה יעניק פחות משקל לטענה של היעדר קצב משפט מתאים. ניכר כי בית המשפט קמא עשה מאמץ לפני ואחרי החלטתי הקודמת לקיים דיןונים נוספים. הסניגור הסביר כי הוא אינו יכול להופיע מאוחר שהוא מיציג גם נאשמים נוספים המצויים במעצר. מוקן אני לקבל טיעון עובדתי זה, אך כאמור, יש השלכה ברורה ומתבקשת להסתיגות הסניגור מכך שהמשפט לא מתקדם כאשר הוא התורם לכך בצורה ברורה ועקבית. להשלמת התמונה נאמר כי מטייעוני באירוע הצדדים עולה שהתיק כמעט ב.TODO, כאשר הויכוח נסוב סביב סכומים הרלוונטיים לכתב האישום, ואף הוצע כי בית המשפט יחוליט בעניין. אינני בקיא ברדי ומבוכי התקיך אךណה, בלי לחיב את הצדדים כמובן, כי אפשרות של סיום התקיך ללא שמיעת ראיות בנסיבות.

3. המסקנה מביקורת המקירה לגופו היא כי יש מקום להיעתר בבקשתה. ניתן לקוות כי אחרי שמיעת המועדים הבאים, הסניגור יהיה פניו במועדים שיוצעו. החלטתי איפה להיעתר בבקשת המדינה לתקופה המלאה של תשעים ימים.

התוצאה היא כי מעצר המשיב מוארך מתאריך 31.8.2017 ועד לתאריך 28.11.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 16-04-4690, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ח (15.10.2017).

שפט
